

En tots els problemes vius es manifesta la nostra incurable apatía. Avui estem agobiats per el greu problema de l'aigua; i, no obstant, vint-i-cinc anys enrera ja floria l'idea del Pantà del Francolí, i fins ara no promet ésser una pròxima realitat, mercès encare a la tenacitat dels homes iniciadors i propulsors, que no pas a l'esperit popular, que resta davant de tot en la més indolent de les postures.

Plana damunt del nostre poble aquesta plaga odiosa del pessimisme. Ja sabem que no n'es ell culpable. Quan es pateixen uns governs que necessiten vint anys per a l'aprovació d'un projecte, i cinc més per a determinar la data en que'ls hi vindrà bé de presidir la cerimònia de la colocació de la primera pedra, no's pot demanar el miracle de l'optimisme als homes ni als pobles.

Davant de la idiosincràcia dels nostres governs, val més que, en lloc d'encomanar-se'ls-hi la colocació de la primera pedra, se'ls hi reservi l'honor de posar la última. Vull dir que, per damunt de l'acció dels governs, els pobles han de donar fe de la seva vitalitat.

Per a que no quedi en el lector la possibilitat de confondre'm amb aquells que sols es complauen en senyalar defectes i mals, acabaré aquestes ratlles dient que en la pròxima crònica procuraré, si no amb encert amb voluntat, senyalar els camins per on la nostra ciutat pot trovar el resorgiment que necessita, per assolir la plenitud a que la fa acreedora la seva esplèndida situació i per a respondre a les esperances que feia concebir la glòria del seu pas-sat.

VIDAL I PALLEJA

II

LES ALIGUES

*Encara sento al cor l'esgarrifança
veient tremir llur vol per l'esvoranc.
Llurs ales i llurs urpes, perfilant-se,
feren lluir pel cel taques de sang.*

*I resplandi la tarda amb més bonança.
Al cingle es veia sols un moltó blanc,
la presa abandonada, que escolant-se
mostrava el cos partit sobre el barranc.*

*Deixi aquell lloc i anant per la boscúria
veia sorgí entre avets els cims de Núria,
aconhortant mon ésser esbalaüt.*

*Mes, dins la cambra que em servi d'estada,
no vaig dormir. Escoltava la ventada
que travessà amb vols d'àligues la nit.*

FIDEL S. RIU